

Når skæbnen afhænger af en prognose

Den 12. februar (EIRNS) – Det er passende, at når vi markerer etårsdagen for Lyndon LaRouches bortgang den 12. februar, 2019, tager fat på hans begreber og metode for at evaluere den aktuelle strategiske situation og kortlægge vores fremtidige kurs. Den 7. september 2007 offentliggjorde LaRouche en artikel i magasinet Executive Intelligence Review med overskriften "Når Skæbnen afhænger af en prognose" (When Fate Hangs on a Forecast), der begyndte som følger:

"Det egentlige strategiske formål med, og funktion af, en kompetent økonomisk prognose er ikke at forsøge at forudsige hvad der vil ske, men at få det til at ske.

"Dagens emne er et omtvistet felt, hvortil jeg har udviklet visse enestående færdigheder, færdigheder inden for den gren af strategisk indsigt, der kaldes langtidsprognose. Dette indebærer ikke blot passivt at forudse hvad der sandsynligvis vil ske; det handler om at udforme en politik af den type som jeg præsenterer, med den hensigt at iværksætte bydende nødvendige handlinger, der muligvis kunne redde os fra en nuværende, fremstormende global finansiel katastrofe, en kommende katastrofe, der nu er gået ind i sin sidste fase.

"Det er ikke igennem ren sansning, at vi er i stand til at regne ud hvilken viljemæssig kraft der, skjult for vores blik, ligger mellem disse enkelte punkter på vores sansers skærbillede. Det er gennem vores indvirkning på universet, at vi tvinger dets hemmeligheder til at manifestere sig, ikke kun som sanseindtryk, men som en højere, autoritativ manifestation i sindet, som må teste den usete tilstedeværelse og de formodede intentioner af hvad end viljemæssige kraft,

der ligger bag den handling, som ellers muligvis blot ville forblive et sanseindtryk.”

”Disse usynlige kræfter må således tvinges til at afsløre sig selv. De må tvinges til at afsløre ikke alene den effektive tilstedeværelse, der er skjult bag de fodspor, vi kalder sanseindtryk. Vi må teste de formodede forsætlige intentioner fra disse kræfter, afprøve disse intentioner... hvilket ægte videnskab anerkender som universelle principper, da sådanne principper blev kendt som ‘dynamis’ af Pythagoræerne eller som ‘moderne dynamik’ af Nicholas Cusanus, Johannes Kepler, Gottfried Leibniz og Bernhard Riemann. Ud fra den viden, som kun kan tilegnes på denne måde, får vi de midler, hvormed manden og kvinden, formet i skaberens billede, er i stand til at handle mere eller mindre effektivt på en måde, der opfylder vores skæbne som dødelige; på den måde, der af Ham på enestående vis er tildelt os.

”På denne baggrund er det en kendsgerning, at jeg siden den tid, i 1953, hvor jeg lagde mig fast på Bernhard Riemanns metode indenfor fysisk geometri, ikke nogensinde har fejlet med en økonomisk prognose, som jeg har fremlagt; og kun undtagelsesvis har denne prognose antaget formen af, hvad der for nogle fejlagtigt kunne se ud som det der normalt betragtes som en simpel forudsigelse.”

I dag, mere end 13 år senere, er den dominerende realitet der former planeten, i høj grad som LaRouche forudsagde: det bankerotte sammenbrud af det transatlantiske finanssystem, og den 50-år lange nedstigning til helvede af de fysiske økonomier i dets værtslande med deres ofre. Græshoppesværmene, der især plager store dele af Afrika og Sydvest- og Sydasiens; fremkomsten af den nye coronavirus (2019-nCoV), der – hvis det ikke havde været for de heroiske foranstaltninger, som den kinesiske regering har taget – måske allerede havde fejet over alle kontinenter og de fleste nationer med utallige ofre til følge – disse er alle dødbringende problemer, der kan begrænses og overvindes med de

forholdsregler, som blev foreslået af LaRouche for årtier siden. Videnskabelige lynprogrammer til udvikling af fusionsenergi og kolonisering af rummet samt optisk biofysik er og bliver de mest presserende behov i dag for at have den overordnede teknologiske platform for noosfæren, den menneskelige fysiske økonomi, til at klare sådanne kriser.

Helga Zepp-LaRouche tog spørgsmålet om de forskellige indikationer på den kollapsende fysiske økonomi op i sine bemærkninger den 11. februar, hvor hun opfordrede til "internationalt samarbejde med Kina" for at besejre virusset. Ideen om at dette er et 'kinesisk virus' er udtryk for den mest afskyelige racisme. Jeg er forbløffet over, at nogen ikke kan indse, at sygdomme ikke har nogen nationalitet. Vesten burde snarere hjælpe til og sende medicinske teams, tilbyde samarbejde og ellers gå sammen for at besejre sådanne nye problemer som græshoppesværme i Afrika. Lige nu ville det være muligt at stoppe det, men hvis man ikke handler i tide, vil det udvikle sig til et enormt problem, som det vil være meget vanskeligere at slippe af med efter et år. Mange mennesker vil dø som et resultat af fødevaremangel, fordi disse græshopper har en tendens til bare at æde enhver afgrøde og efterlade ødelæggelser."

Zepp-LaRouche fortsatte: "Der er et sammenbrud i Vesten... Hvad vi har brug for er en ny model for samarbejde, et nyt paradigme, hvor man stopper denne form for geopolitisk konfrontation, der kun kan føre til en katastrofe. Og til det har vi brug for 'De fire Love' fra Lyndon LaRouche. Vi er absolut nødt til at tænke på den menneskelige art ud fra et fremtidigt standpunkt."

Hun afsluttede med at opfordre folk til at drage fordel af, at dette er året for Beethoven, og at mange mennesker, som en følge heraf, lytter til Beethovens musik. Den dybe kulturelle krise vi står midt i er en del af det samlede forfald i hele den transatlantiske sektor, sagde Zepp-LaRouche, og det at lytte til klassisk musik, især Beethoven,

“er den bedste måde at få folk til at opløfte deres sind. Vi har brug for en kulturel renæssance i Vesten.”